

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שיתבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מגיד

תקוני זהר חדש

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ל"א - חלק ל'

קונטרס 930

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

בעזרת השם

בזכות אמא רחל ניגאל ברחמים

יום הזוהר העולמי

יום שלישי י"א חשון

עקב המצב הקשה בו מצוי כלל ישראל בארה"ק
והסכנות המצויות והאורבות לפתחנו מכל עבר

כולנו נתאחד, כל אחד במקומו

ביום הילולת רחל אמנו

לקרוא 18 דקות בזוהר הקדוש

לכבוד נשמת רחל אמנו האמא של עם ישראל
שהקדוש ברוך הוא ירז גאולתנו בחסד וברחמים

ושזכות רשב"י תגן עלינו

ויקויים בנו מהרה נחמת הקב"ה לרחל אימנו ע"ה

ושבו בנים לגבולם

ובעז"ה יתקיים בנו הפסוק

"ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע"

לפרטים ולהצטרפות

מפעל הזוהר העולמי – סניף באר שבע

08-6108605

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובוזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הפעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיה" ופירושו: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובוזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישפן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח ס"י ג'). וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסינים למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כגזבר בזוהר הקדוש, ועוד שזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב פי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והפן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלומד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, פל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והפן זה, ע"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה הוא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדורנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחיו פל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפילה קדם למוד הזהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לכבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לכבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך בריח ניהוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשותם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו כמה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק" בוא"ו ק"י ביהודא שלים, על ידי שהוא טמיר ועולם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עווגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה התקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזכה שבלמודינו זה יהיו שפלותיהם דובבות בקרב, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזהר, יקנו ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על פניהם. והי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו פוננה עלינו ומעשה ידנו פוננה, והי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו פוננה עלינו ומעשה ידנו פוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפילה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוך, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמון את פי ללמד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (כאן פרט בקשות) [לרפואות...] [ישועות...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו רפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויאריר ימיו ושנותיו בנעימים] [ויושיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

ספר זוהר היוצג

מחולק ל-354
ימות השנה

כרד א
תשרי – חשוון
סדר: בראשית
בראשית - מקץ

ספר זוהר היוצג

מחולק ל-354
ימות השנה

כרד ז
תשרי – חשוון
סדר: בראשית
בראשית - מקץ

והמעשלות באהדות בלתי רחוקות: זהו אמרנו בענין רבתי עיקר השלום לרוב שמעונו עם ה'חטא
נז'אזי... נצאנו הנהרוא חילן ואיתו ספר הזוהר... ונצוה ונעבדוהו עיקרל... לבעשבות באילנות
ד'וריא' ירואוהו ספר הזוהר עקמון ביהוה הן וליחלתו חורבנות... פרושו: שישום סטודיוס שקראל
לבעולם פאלו המיוחס וצוהר ספר הזוהר... על ידו צאנו הן ה'תולדות ה'הנהגות... רבנות מ'הנהגות... פ'
(א) רמב"ם (א) רמב"ם
והרמב"ם חילק באהדות בלתי רחוקות: זהו אמרנו בענין רבתי עיקר השלום לרוב שמעונו עם ה'חטא
נז'אזי... נצאנו הנהרוא חילן ואיתו ספר הזוהר... ונצוה ונעבדוהו עיקרל... לבעשבות באילנות
ד'וריא' ירואוהו ספר הזוהר עקמון ביהוה הן וליחלתו חורבנות... פרושו: שישום סטודיוס שקראל
לבעולם פאלו המיוחס וצוהר ספר הזוהר... על ידו צאנו הן ה'תולדות ה'הנהגות... רבנות מ'הנהגות... פ'
(א) רמב"ם (א) רמב"ם
נצאנו הנהרוא חילן ואיתו ספר הזוהר... ונצוה ונעבדוהו עיקרל... לבעשבות באילנות
ד'וריא' ירואוהו ספר הזוהר עקמון ביהוה הן וליחלתו חורבנות... פרושו: שישום סטודיוס שקראל
לבעולם פאלו המיוחס וצוהר ספר הזוהר... על ידו צאנו הן ה'תולדות ה'הנהגות... רבנות מ'הנהגות... פ'
(א) רמב"ם (א) רמב"ם

וְלִית מִיתָה אֶלָּא עֲנִי, שְׂבָאוֹרָה בּוֹ פֶת בְּמִלַּח תֹּאכַל. וְעֲלִיָּהֶם נֹאמַר (ישעיה כו יט) יִחְיוּ מִתִּיד מִתִּיד. אֱלוֹ שְׂנֹאמַר בְּהֶם (במדבר יט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל. שְׂוֹדָאֵי בְּהֶם מִתְקַיְמַת שְׂכִינָה, וְעֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹתָם בּוֹ, כְּמוֹ שְׂבָאוֹרָה, כֹּל הַמְקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי, סוּפוֹ לְקַיְמָה מֵעֶשֶׂר וְגו'. נִבְלָתִי יְקוּמוּן, אֱלוֹ שְׂנֹאמַר בְּהֶם (משלי ל) אִם נִבְלַת בְּהַתְנַשָּׂא. וְאָמְרוּ מְאִרֵי הַמְשָׁנָה, כֹּל הַמְנַבֵּל עֲצָמוֹ עַל הַתּוֹרָה, לְסוּף מִתְנַשָּׂא.

הַקִּיצוֹ וְרַנְנוֹ שְׂכֵנֵי עֶפְרָיִם, אֱלוֹ שְׂנֹאמַר בְּהֶם וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. מִשׁוּם הֵיחָא שְׂנֹאמַר בְּהָ (קהלת א) הַכֹּל הִזְהָ מִן הָעֶפְרָיִם, וְאֶפְלוּ גִלְגַּל חֲמָה, שְׂבוּ בְרוּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבָרְהָם וְהִזְהָ (ושמתי את) זֶרְעֶךָ כְּעֶפְרָיִם הָאָרֶץ. וְזוֹ הַשְּׂכִינָה, שְׂבִשְׂבִילָה נֹאמַר בְּאֱלוֹ שְׂמִשְׁתַּדְלִים בְּהָ לְשִׁמָּה, (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם קִיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם. (ואלו שלא משתדלים בְּהָ לְשִׁמָּה, יִהְיוּ לְחַרְפוֹת לְדְרָאוֹן עוֹלָם).

כִּי טַל אֲרוֹת טַלְךָ (ישעיה כו), וְזֶה יוֹד ה"א וּא"ו. וְזֶה חֲשׁוֹן ט"ל תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שֶׁהוּא ה"א, שֶׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנֵה הִיא בְּחֲשׁוֹן ה"א, וּבְשִׁבְלֵהּ בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַמְשָׁנָה, כֹּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה, טַל תּוֹרָה מְחִיָּהוּ. וְזֶהוּ שְׂמִתְפַּלְלִים בּוֹ מוֹרִיד הַט"ל. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר (חושע יא) לֹא אָבוֹא בְּעִיר.

מִשָּׁר לְבַת מְלָךְ דְּאִזְלָה לְמַדִּינַת הַיָּם, וְלִזְמַן שְׂבָא אֱלִיָּה, נִשְׁבַּע לָהּ שְׂלֵא נִכְנַס בִּישׁוּב. וְזֶהוּ לֹא אָבוֹא בְּעִיר. וְאִם אֵינְךָ מְאִינָה לִי, הֲרִי לְךָ סִימָן שְׂרָאשִׁי נִמְלָא ט"ל, שֶׁהוּא הַטַּל לְהַחְיֹת בּוֹ מִתִּים. (ישעיה כו) וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִיל, פְּרֻשָׁה בְּעֲלֵי הַמְשָׁנָה, מִי הַרְפָּאִים? אֱלוֹ שְׂנֹאמַר בְּהֶם

וְלִית מִיתָה אֶלָּא עֲנִי. דְּאֻקְמוּהָ בֵּיהּ, פֶת בְּמִלַּח תֹּאכַל. וְעֲלִיָּהֶם אֲתָמַר (ישעיה כו יט) יִחְיוּ מִתִּיד. אֱלִין דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (במדבר יט יד) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל. דְּוֹדָאֵי בְּהוֹן אֲתַקְיַמַת שְׂכִינְתָּא. וְעֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲזָא לֹוֹן בֵּיהּ. כְּמָה דְּאֻקְמוּהָ כֹּל הַמְקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי סוּפוֹ לְקַיְמָה וְכו'. נִבְלָתִי יְקוּמוּן, אֱלִין דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (משלי ל לב) אִם נִבְלַת בְּהַתְנַשָּׂא. וְאָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין כֹּל הַמְנַבֵּל עֲצָמוֹ עַל הַתּוֹרָה, לְסוּף מִתְנַשָּׂא.

הַקִּיצוֹ וְרַנְנוֹ שְׂכֵנֵי עֶפְרָיִם. אֱלִין דְּאֲתָמַר בְּהוֹן וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. בְּגִין הֵיחָא דְּאֲתָמַר בְּהָ (קהלת ג כ) הַכֹּל הִזְהָ מִן הָעֶפְרָיִם, וְאֶפְלוּ גִלְגַּל חֲמָה, דְּבֵה בְּרִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם (בראשית יג טז) וְהִזְהָ (ושמתי את) זֶרְעֶךָ כְּעֶפְרָיִם הָאָרֶץ. וְדָא שְׂכִינְתָּא, דְּבִגְיָנָה אֲתָמַר בְּאֱלִין דְּמִשְׁתַּדְלִין בֵּיהּ לְשִׁמָּה, (דניאל יב ב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם קִיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם. (ואלו שלא משתדלים בְּהָ לְשִׁמָּה, יִהְיוּ לְחַרְפוֹת לְדְרָאוֹן עוֹלָם).

כִּי טַל אֲרוֹת טַלְךָ (ישעיה כו יט), וְדָא יוֹד ה"א וּא"ו. הִיא אִיהוּ חֲשׁוֹן ט"ל אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה. דְּאִיהוּ ה"א שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנֵה אִיהוּ בְּחֲשׁוֹן ה"א. וּבְגִינָה אֻקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, כֹּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה. טַל תּוֹרָה מְחִיָּהוּ. וְהִיא אִיהוּ דְּמִצִּילָן בֵּיהּ מוֹרִיד הַט"ל. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר (חושע יא ט) לֹא אָבוֹא בְּעִיר.

מִשָּׁר לְבַת מְלָךְ דְּאִזְלָה לְמַדִּינַת הַיָּם, וְלִזְמַן דְּאֲתָא לְגַבְהָ, אֻמְי לָהּ דְּלֹא עָאֵל בִּישׁוּבָא. וְהִיא אִיהוּ לֹא אָבוֹא בְּעִיר. וְאִם לִית אֶת מְהִימְנַת לִי, הֲרִי לְךָ סִימָנָא (שה"ש ה ב) שְׂרָאשִׁי נִמְלָא ט"ל. דְּהִיא אִיהוּ טַל לְהַחְיֹת בּוֹ מִתִּים. (ישעיה כו) וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִיל, אֻקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, מְאִן רְפָאִים, אֱלִין דְּאֲתָמַר

בפסוק אחר רפאים בל יקמו. ואילו הם שמתרפים מדברי תורה לעבודה זרה, שנותנים לעובדי כוכבים ומזלות את ממונם להתגבר בהם, ומרפים ידיהם מאלו שעוסקים בתורה לשמה לעשות חסד עמהם. אלו לא יקומו, והארץ מפילה אותם, כאשר מעברת שמפילה נפלים, וזהו וארץ רפאים תפיל. שהנפל אינו בר קיימא, וזהו שלא כלו לו חדשיו, שהם תשעה ירחי המעברת. מי המעברת?

אלא זו תורה, והיא השכינה, אותו הילד שנולד ממנה בתורה, בחדש הראשון מאלו שנאמר בהם אין בן דוד בא עד שתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על ישראל. בחדש הראשון הוא משיח א"ן. ובחדש השני עושה אותו יש מאין, בספירה השנייה שנאמר בה והחכמה מאין תמצא. בחדש השלישי מוסיף בו בינה, וזה ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה. ומשום זה פרשה בעלי המשנה, איזהו חכם? המבין דבר מתוך דבר. שקדם שבא לעולם מלמדים אותו חכמה ובינה. בחדש הרביעי גומל עמו חסד, שמכניס לו פרנסה מטבור אמו. בחדש החמישי נותן בו תקף של גבורה להתגבר על יצר הרע מצד של סמא"ל שלא ישלט עליו בבטן אמו לעשות אותו נפל להרג המשיה.

בחדש השביעי נותן בו דעת וכן יופי של פנים. בחדש השביעי והשמיני נותן בו רוח הקדש מצד של נצח והוד, שהם שני נביאי אמת. ומשום זה נתנבא רוח הקדש עליו, (ירמיה א) בטרם אצרך בבטן ידעתיה ובטרם תצא מרחם וגו'. מצד הצדיק נותן לו אות

בהון בקרא אחרא, (ישעיה כו יד) רפאים בל יקמו. ואלין אנן דמתרפין מפתגמי אורייתא לעבודה זרה, דייהבי לעובדי פוכבים ומזלות ממונא דילהון, לאתגברא בהון וארפון ידיהון (דף קיז ע"ב) מאלין דעסקין באורייתא לשמה למעבד טיבו עמהון. אלין לא יקומו ואפילת לון ארעא, פאתתא עברא דמפלת נפלים, ודא איהו וארץ רפאים תפיל. דנפל לאו איהו בר קיימא. והאי הוא דלא פלו לו חדשיו, דאנון תשעה ירחין דעברא מאן עברא.

אלא דא אורייתא. ואיהי שכינתא, ההוא ילד דאתיליד מנה באורייתא, בירחא קדמאה מאלין דאתמר בהון אין בן דוד בא עד דתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על ישראל. בירחא קדמאה איהו משיח א"ן. ובירחא תנינא עביד ליה יש מאין, בספירה תנינא דאתמר בה (איוב כח יב) והחכמה מאין תמצא. בירחא תליתאה מוסיף ביה בינה. והאי איהו (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה. ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין איזהו חכם המבין דבר מתוך דבר. דקדם דאתא לעלמא אולפין ליה חכמתא ובינה. בירחא רביעאה גמיל עמיה חסד, דעאיל ליה פרנסה מטבורא דאימיה. בירחא חמישאה יהיב ביה תקפא דגבורה לאתגברא על יצר הרע דהוא מסטרא דסמאל, דלא שליט (ישלום) עלה בבטן אמיה למעבד ליה נפל לקטלא משיחא.

בירחא שביעאה יהיב ביה דעתא וכן ושפירו דאנפוי. בירחא שביעאה ותמינאה יהיב ביה רוחא דקודשא מסטרא דנצח והוד, דאנון תרי נביאי קשוט. ובגין דא נתנבא רוחא דקדשא עליה (ירמיה א ה) בטרם אצרך בבטן ידעתיה ובטרם תצא מרחם וגו'. מסטרא

ומופת בחדש התשיעי שנולד מהול, ואותו התינוק הוא העשירי מצד המלכות, הוא הטפה העשירית, ומשום זה זכה לתשע הדרךגות הללו.

קמו בעלי המשנה ואמרו, רועה הנאמן, טלו האבן שלך אליך, שאפה הוא שנאמר עליך (שמות ה) ותרא אתו פי טוב הוא. ופרשוה בעלי המשנה, מה זה פי טוב? שנולד מהול. ואפה הוא פלול בתשעה החדשים הללו, ומצד העבור שלך, המלכות הקדושה נאמר בה (דברים לג) ויהי בישרון מלך. וזו האבן, טפה קדושה כלולה מעשרה. אפה הוא הנזרע שנמשכת ממנה, ובה תלויה הגאולה, ועליך עתיד להבנות בנין ועליך תקום. טל אותה אליך. אמר להם, אינכם יכולים להנצל. אם נצלתם מאבן אחת, אני אזרק לכם שש, שנאמר בהם ברא"ש שי"ת. נטל המקלע כמו מקדם.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. שלש אבנים עליונות הן סגולתא. שלש טפות עליונות שנאמר בהן (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ושלש טפות תחתונות פנגדום סגול, עליהן נאמר (מיכה ו) שמעו הרים את ריב ה'. מי ההרים? אלא הנה שלש אבנים עליונות אצלכם, שהן סגולתא. ולמי מפם? לרבי ורבי ורבי של הישיבה העליונה, שכנגדכם היו כל רב מבבל, ורבי מארץ ישראל, ורבי משאר הארצות.

שמעו שלאותיות ריב וקטטה ומחלקת בהלכה למעלה, ורבי ורבי ורבי מחלקת וריב וקטטה בהלכה שלהם למטה, ואין בכם שיהיה ריב וקטטה ומחלקת בשביל השכינה לקדוש ברוך הוא לדחוק אותו בכמה קשיות עד שיוציא אותו מן הגלות.

דצדיק יהיב ליה אות ומופת. בירחא תשיעאה דנולד מהול, וזההוא נזקא איהו עשיראה מסטרא דמלכות, איהו טפה עשיראה. ובגין דא זכה לתשעה דרגין אלין.

קמו מארי מתניתין ואמרו, רעיא מהימנא טול אבנא דילך לגבך, דאנתה הוא דאתמר עלך (שמות ב ב) ותרא אתו פי טוב הוא. ואוקמוה מארי מתניתין מאי פי טוב, דאתיליד מהול. ואנתה הוא פליל מתשעה ירחין אלין, ומסטרא דעבורא דילך, מלכות קדישא אתמר בה (דברים לג ה) ויהי בישרון מלך. והאי אבנא טפה קדישא פלילא מעשרה. אנתה הוא זרע דאתמשכא מנה. ובך תליא פרקנה, ועלך עתיד לאתבנאה בנינא ועלך תקום, טל לה לגבך. אמר לון לית אתון יכלין לאשתזבא. אי אשתזבתון מאבנא חדא. אנא זריק לכוון שית, דאתמר בהון ברא"ש שי"ת, נטל קרטא פמלקדמין.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא תלת אבנין עלאין אנון סגולתא. תלת טפין עלאין דאתמר בהון (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ותלת טפין תתאין לקבליהו סגול עליהו אתמר שמעו הרים את ריב ה' (מיכה ו ב). מאן הרים. אלא הא תלת אבנין עלאין לגביכו, דאנון סגולתא. ולמאן מנייהו לרבי ורבי ורבי דמתיתבא עלאה. דלקבליכו הוו כל רב מבבל. ורבי מארעא דישראל. ורבי משאר ארעין.

שמעו דאתון ריב וקטטה ומחלקת בהלכה לעלא. ורבי ורבי ורבי מחלקת וריב וקטטה בהלכה דילהון לתתא. ולית בכו דיהא ריב וקטטה ומחלקת בגין שכינתא, לגבי קודשא בריך הוא לדחוקא ליה בכמה קושין עד דיפיק ליה מן גלותא.

והאתנים - אלו התנאים של המשנה של הישיבה שלמטה. הנה שלש אבנים אצלכם, שהם סגול. ששש הנקודות הללו הם ששה סדרי משנה, וכל נקדה היא עשר, ועולים לס' מסכתות, שעליהם אמר שלמה (שיר השירים ו) ששים המה מלכות. ויש לו כמה בתולות אחריה רעותיה של הלכות פסוקות שנאמר בהן (שם) ועלמות אין מספר. והשכינה היא פתח על כלם.

התג של זרקא, עליו נאמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. והיא ריב וקטטה ומחלקת וקשיה לקדוש ברוך הוא בשביל ישראל אחיכם. ומורי המשנה שמשתדלים בתורה בכל יום ולילה בגלות, היא ריב בשבילם שיוציא אותם, ואין מי שיהיה ריב וקטטה ומחלקת לקדוש ברוך הוא בשבילו בגלות.

קם זקן אחד מביניהם ואמר, רועה הנאמן, כמה חזקות האבנים שזרקת, שהודעו בעלי הישיבה שלמעלה ומטה, ואפלו המלאכים העליונים, שהם סומכים את שש מדרגות הכסא, והכסא הודעו. אבל הרי איתן מושבך אליך, שהיא השביעית, השמר ממנה, שהרי האבן שזרקת הרי היא אצלך, שהיא פתח על כלם. ושים בסלע קנה, ושש אחרים אצלך, משום שהוא אמר (יחזקאל לו) לא למענכם אני עשה. הרי שש אצלך. פי אם לשם קדשי. הרי השביעית אצלך. ולא עוד, אלא אתה הוא שנאמר בך ויך את הסלע, ושים בסלע, שהנחש קנה לכפר עונך.

הקדוש ברוך הוא צנה אתכם ודברתם אל הסלע, ואתם לא עשיתם כף. שאם עשיתם מאמרו

והאתנים, אלין תנאים דמתניתין דמתיבתא דלתתא. הא תלת אבנין לגביכו, דאנון סגול. דשית נקודין אלין, אנון שית סדרי מתניתין. וכל נקדה איה עשר. וסלקין לששים מסכתות, דעליהו אמר שלמה (שיר השירים ו) ששים המה מלכות. ואית ליה כמה (תהלים מח טו) בתולות אחריה רעותיה דהלכות פסוקות דאתמר בהון (שה"ש ו ח) ועלמות אין מספר. ושכינתא איהי תגא על פלהו.

התג דזרקא עליה אתמר (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. ואיהי ריב וקטטה ומחלקת וקשיה לקודשא בריך הוא בגין ישראל אחיכון. ומארי מתניתין דמשתדלין באורייתא בכל יומא וליליא בגלותא, איהי ריב בגיניהו דיפוק לון. ולית מאן דיהא ריב וקטטה ומחלקת לקודשא בריך הוא בגיניה בגלותא.

קם סבא חדא מביניהו ואמר, רעיא מהימנא כמה תקיפין אבנין דזריקת. דאזדעזעו מארי מתיבתא דלעלא ותתא, ואפלו מלאכין עלאין דאנון סמכין שית דרגין דפורסטיא ופורסטיא אזדעזעת. אבל הא (במדבר כד כא) איתן מושבך לגבך דאיהי שביעאה אסתמר מנה, דהא אבנא דזריקת הא איהי לגבך דאיהי תגא על פלהו. ושים בסלע קנה, ושית אחרנין לגבך בגין דאיהו אמר (יחזקאל לו כב) לא למענכם אני עשה. הא שית לגבך פי אם לשם קדשי, הא שביעאה לגבך, ולא עוד, אלא דאנת הוא דאתמר בך (במדבר כ"א) ויך את הסלע ושים בסלע, דהויא קנה לכפר עונך.

קודשא בריך הוא מני לכו (שם פסוק ז) ודברתם אל הסלע, ואתון לא עבדתון הכי. דאי עבדתון מימריה בדבורא, הוו אולפין

בדבור, היו לומדים תורה בלי ספק וכלי קשיה ומחלקת. ומשום שגאמר בך (במדבר כ) ויך את הסלע, ולא יצאו ממנו אלא טפות טפות, בך בעלי המשנה הם כמי שמכה בסלע, והם לשונם.

בפטיש יפוצץ סלע, ופוסקים בה כמה הלכות פסוקות של הלכות, ולא יוצאים מהם אלא טפות טפות והן לקוטות. ומשום בך הכל תלוי בך. הרי האבן אצלך ושש אחרות. ובך תלוינה הגאולה של השכינה ובניה, כדי שיתקן בך מה שגהרס בקדמיתא. ובגין חביבותא דילך, שית טפין דגלגולא אתחזרון לגבך דאנון רמיזין ברישי ענפין דילך. אנון ש ש דכפל בהו משה משה.

אבנא שביעאה (איכה ב יג) מה אעידך מה אדמה לך, ואתמר ביה הבת ירושלים. ועלה אתמר מה אשנה לך. איהי אשנה לך בתבירו דילך, ואנחמך. דאית לך להתנחם עמה. דידיו לעבד להיות כרבו. ואף על דילך פנמא, הדא הוא דכתיב (שם) פי גדול פנים שברך (דף קיח ע"א) מ"י ירפא לך, דאיהי אמא עלאה תשובה דילך בירא דילך אתבקעת דאיהי ימא דאורייתא. הדא הוא דכתיב (שמות יד כא) ויט משה ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה. (ע"ב).

מכאן ואילך ויפקעו המים דילה לגבה. ואיהו עץ חיים דאתמר בה (שם טו כה) ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים, של תורה דבעל פה, דאתמר בהון (שם) ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם. כמרה דאוקמוה (שם א יד) וימרו ואת חיייהם בעבדה קשה, דאיהי קושיא. ובההוא זמנא (במדבר כ יא) ותשת העדה ובעירם.

אורייתא בלא ספק ובלא קושיא ומחלקת. ובגין דאתמר בך (במדבר כ) ויך את הסלע, ולא נפקי מניה אלא טפין טפין. הכי מארי מתניתין אנון כמאן דמחי בסלע. ואנון לישנהון.

בפטיש יפוצץ סלע (ירמיה כג כט). ופסקין בה כמה פסקות דהלכות, ולא נפקין מניהו אלא טפין טפין ואנון לקוטות. ובגין דא בך תליא כלא. הא אבנא לגבך ושית אתרנין. ובך תליא פרקנא דשכינתא ובנהא, בגין דיתקן בך מה דאתהרס בקדמיתא. ובגין חביבותא דילך, שית טפין דגלגולא אתחזרון לגבך דאנון רמיזין ברישי ענפין דילך. אנון ש ש דכפל בהו משה משה.

אבנא שביעאה (איכה ב יג) מה אעידך מה אדמה לך, ואתמר ביה הבת ירושלים. ועלה אתמר מה אשנה לך. איהי אשנה לך בתבירו דילך, ואנחמך. דאית לך להתנחם עמה. דידיו לעבד להיות כרבו. ואף על גב דיהא רב תבירו דילך פנמא, הדא הוא דכתיב (שם) פי גדול פנים שברך (דף קיח ע"א) מ"י ירפא לך, דאיהי אמא עלאה תשובה דילך בירא דילך אתבקעת דאיהי ימא דאורייתא. הדא הוא דכתיב (שמות יד כא) ויט משה ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה. (ע"ב).

מכאן ואילך ויפקעו המים דילה לגבה. ואיהו עץ חיים דאתמר בה (שם טו כה) ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים דאורייתא דבעל פה, דאתמר בהון (שם) ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם. כמרה דאוקמוה (שם א יד) וימרו ואת חיייהם בעבדה קשה, דאיהי קושיא. ובההוא זמנא (במדבר כ יא) ותשת העדה ובעירם.

ובשהתנַלְה לך עץ חיים בדור
האחרון, שאתה עתיד להתגלות
ביניהם, כמו שבארוה (קהלת א)
מ'ה שהיה הוא שיהיה, כמה
נסיונות יש לנסות את ישראל?
זהו שכתוב שם שם לו חק
ומשפט ושם נסהו, את משה,
והתורה החזירה להם נסיון
לאותם שמשתדלים בה והם
בצרות רבות. כמו שבמצרים
שנאמר בו (שם א) כל הַבֵּן הַיְלֹוֹד
היארה תשליכהו, וזו התורה
שבכתב, וכל הבת תחיון -
התורה שבעל פה, ששתייהן הן
פה ולשון, ובהם תהיה אתה
כבוד פה וכבוד לשון, ולחכם
ברמז. ואין מיתה של בעל אור
התורה אלא עניות.

ובגאֹרְה האחרונה, תורה תהיה
לישראל כמו שהים, שנאמר בך,
הרועה הנאמן, (שם) ותשם בסוף
על שפת היאר. בסוף פ"ו ימים,
דגה של גאלה, נאמר בך ותשם
בסוף על שפת היאר, שהוא אור
התורה, העמוד האמצעי. שפתו
השכינה.

באותו הזמן אלו הטפות שהיו
יוצאות מהסלע, שהן פסקי
הלכות, נאמר בהם (תהלים צ)
נשאו נהרות ה'. שתי טפות שהן
צרי, עולות עם שני ווי"ם
ונעשים נהרות. ואותה הנקדה
העליונה, שהיא סגולתא,
התעלתה על כנפיהם. ועליה
באיזה מקום הוא? אלא אלו שני
נהרות הם אבא ואמא. מצד הבת
של המלך נקראו טפות, שנאמר
בהם וייער, (ישעיה כו) כי ביה ה'
צור עולמים. ציר שני עולמות
דקים. העולמות של בת המלך
הם מטה למעלה. מצד העמוד
האמצעי נקראו נהרות, ומשום
זה נשאו נהרות.

וכר אתגלי לך אילנא דחיי בדרא בתראה, דאת
עתיד לאתגלאה ביניהו כמה דאוקמוה
(קהלת א ט) מ"ה שהיה הו"א שיהיה. כמה
נסיונות אית לאתנסאה ישראל. הדא הוא
דכתיב (שמות טו כה) שם שם לו חק ומשפט ושם
נסהו למשה, ואורייתא אתחזרת לון נסיון לאנון
דמשתדלין ביה והיון בעאקו סגני. פגונא
דמצרים דאתמר ביה (שם א כב) כל הַבֵּן הַיְלֹוֹד
היארה תשליכהו. ודא אורייתא דבכתב. וכל
הבת תחיון אורייתא דבעל פה, דתרויהו אנון
פ"ה ולשו"ן, ובהון תהא אנת כבד פה וכבד
לשון, ולחפימא ברמיזא. ולית מיתה דמארי
דנהורא דאורייתא אלא עניותא.

ובברקנא בתרייתא, אורייתא יהא לישראל
פגונא דימא, דאתמר בך, רעיא
מהימנא (שם ב ג) ותשם בסוף על שפת היאר.
בסוף פ"ו יומין דרגא דפרקנא אתמר בך
ותשם בסוף על שפת היאר, דאיהו נהורא
דאורייתא עמודא דאמצעיתא. שפה דילה
שכינתא.

בהווא זמנא אלין טפין דהוו נפקין מן הסלע,
דאנון פסקי הלכות אתמר בהון (תהלים
צ ג) נשאו נהרות ה'. תרין טפין דאנון צירי
סלקין בתרין ווין ואתעבדו נהרות. ובההיא
נקודא עלאה דאיהי סגולתא אסתלקת על
גדפיהו. וסליקו דילה באן אתר הוי, אלא אלין
תרין נהרות אנון אבא ואמא. מסטרא דברתא
דמלפא טפין אתקריאו דאתמר בהון, (בראשית ב
ו) וייער, (ישעיה כו ד) כי ביה ה' צור עולמים. ציר
תרין עלמין דקיקין. עלמין דברתא דמלפא
אנון מתתא לעלא. מסטרא דעמודא
דאמצעיתא אתקריאו נהרות. ובגין דא נשאו
נהרות.

לְאַחַר קְרִיאַת הַזוֹהַר (יאמר התפלה זו בכנינת הלב)

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיִתְקַלְמוּ בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאִשִּׁים דְּבְרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוֹמַם וְלִתְקַן הַרְיִסוֹת וְחֻרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפְנִיפִירָא עֲלָאָה וְלִאֲרַמּוֹן שְׁעַל מְכוּנוֹ יִשָּׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֵיהּ וּמַיִם בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהִיא אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יְהִיהָ שְׁבַעֲתַיִם כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְּדוֹשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בְּנוֹ אֶזְרִיָּהוּ, יַעֲמוּד לְנוֹ לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ כְּרַצוֹנוֹ וּכְרַצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻכְמָהּ הַאֲתָה, עַל יְדֵהּ תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוַעְתָּהּ מְהֵרָה תַּצְמִיחַ, לְעֵלּוֹי שְׂכִינַת עוֹגֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְיֵאמֹר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר ה', בְּיּוֹם הַהוּא יְהִיהָ ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, אֲמֹן נֶצַח סֵלָה וְעַד. (נֶפֶשׁ הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִטְאַל זִיע"א)

מְזוֹרָה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂאִיִּתְנִי לְלַמּוּד וְלַהֲגוּת בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְיִהְיֶה עֲלֵיךָ, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁלְּמַדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לְנוֹ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נט, כ-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פִּשְׁעֵי בְּעַקֵּב נָאִם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמֹר יְהוָה רִחַמֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְשָׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ אֲמֹר ה' מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנוֹ הַנְּבִיאָה (יִשְׁעִיָּה נא, טו) וְאִשִּׁים דְּבְרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלִאֲמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבְרַפְתַּ מְשִׁיחָה רְעִיא מְהִימָנָא תִּתְגַּלֶּה בְּמַהֲרָה דִּידוֹ, ה' בְּדַר יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכְר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנוֹ וְתִגַּל בְּפִשְׁנוֹ בִּישְׁוַעְתָּךְ בְּאֲמוֹת כְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מְלַךְ אֱלֹהֵיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אֲמֹן וְאֲמֹן. (סו ד)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלַךְ רַחֲמָן רַחֵם עֲלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ לְנוֹ. שׁוֹבָה אֲלֵינוּ [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעִשׂוּ רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתָךְ לְתוֹכוֹ, וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעַבְדוֹתָם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת ה' לְיִרְאָה וְלֵאחֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֹן בְּנוֹ יְהִי רְצוֹן. (ס"ת)

הַקְּדִישׁ לְעֵלּוֹי הַנְּשֻׁמָּה: הַקְּדִישׁ הוּא שְׂבַח גְּדוֹל לְבוֹרָא עוֹלָם עַל כֵּן יֵשׁ בְּזֶה עֲלֵי נְשֻׁמָּה גְּדוֹל לְנִפְטָר בְּמִיחָד בְּזֶה שְׁגוֹרָם לְצַבוּר לְעֵנוֹת אֲמֹן, שְׁהוּא עֲלֵי נְשֻׁמָּה גְּדוֹל עַד מְאֹד וְנַחַת רִיחַ לְנְשֻׁמָּה. מְלַכְד מַה שְׁמַצִּיל אֶת הַנִּפְטָר מִדִּינָהּ שֶׁל גִּיהֵנָם. מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּדַרְוֹת נּוֹסְפוֹת בְּגַן עֵדֶן כִּי הַחַיִּים שְׁתַּב לּוֹמֵר כֹּל לַיִל שֶׁבַת קְדִישׁ אֲפִילוֹ אַחַר מֵאָה שָׁנָה שְׁעוּלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְעִי"ע פְּלָא יוֹעֵץ.

מַעֲלַת לִימוּד הַזוֹהַר לְעֵלּוֹי הַנְּשֻׁמָּה: כְּתַבוּ הַמְּקַבְּלִים: לִימוּד הַתְּפִלָּה וְהַזְהַר (תוֹרַת הַרְשָׁבִי) יֵשׁ בּוֹ תוֹעֲלַת לְנְשֻׁמָּה יוֹתֵר מִשְׁאָר לִימוּדִים. כִּי לְכֵן נִקְרָא זוֹהַר שְׁהוּא מְזוּהָר הַנְּשֻׁמָּה... וּבְיוֹם שְׁבַת קוֹדֵשׁ שְׁשֻׁעָה אַחַת לִימוּד הַזוֹהַר שְׁהוּא אֶלְךָ שָׁנָה, וּבְשִׁמְחָה מְלִיּוֹן שָׁנָה עֲלֵי הַשְּׁתַּדֵּל יוֹתֵר בְּלִימוּד הַזוֹהַר כִּי הוּא מְבַחֵינַת הַיּוֹם, קְדוֹשׁ הוּא לֵאלֹהֵינוּ... וּמָה גְּדוּלָּה מַעֲלַת לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים וּבְמִיחָד בְּיוֹם הַקְּדוֹשׁ יוֹם הַשְּׁבַת שְׁאִין עֲרָף לְהַשְׁתַּדֵּל, וּבּוֹדָאֵי לִימוּדוֹ עֲדַד עֲלֵינוּ נְשֻׁמַת אֲבִיו אוֹ אֲמוֹ ע"ה, אִין קוֹץ לְמַעֲלָתוֹ וְאִין קוֹץ לְעֵלּוֹי נְשֻׁמַת אֲבִיו אוֹ אֲמוֹ ע"ה, וּמַעֲטָרִים לְנְשֻׁמָּה בְּעֲטָרָה וּלְבוֹשׁ מִיחָד בְּזִכּוֹת לִימוּדוֹ. וְכֵן לְחִמּוֹת ע"ה (עֲשֵׂה כֵב הַיִּשְׁר' וְהַנְּהַ שְׁכָרוֹ אֲתוֹ, כְּפוֹל וּמְכַפֵּל שְׁבַעֲתַיִם, בְּכַחֲנִית מְכַבֵּד בְּמוֹתוֹ וְכו', (עֲשֵׂה פְּלָא יוֹעֵץ עֲרָף כְּפוּד אֵב וְאֵם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (מא) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָהּ. (מא) בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (מא) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (מא) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (מא) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמוּדֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמוּדֵי תַלְמוּדֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קוּדְשָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלֵהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסָדָא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (מא) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיָהּ וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (מא) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמּוֹ הוּא
בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (מא)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חַפִּין מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פכ"ט). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחֵנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטָר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבְסִתְרָא אֱהָלוּ לַחֲזוֹת בְּנוּעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וּלְקֶץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיַּצְרוֹר
בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נְחֻלָּתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלִיוֹ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חֵיל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שְׁקָר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פכ"ט). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחֵנָּה בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטָר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמֵי יְחוּם וַיְחַמּוּל עֲלֵיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

קדיש דרבנן - נסח ספרד (חסיד)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעש"ת ולעלא מקל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחמתא. דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומוזני ריחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומו הוא ברחמי ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בריך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיה הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה וכונה בחזרה ובשמה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד וינגו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבוט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בריך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיה הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה וכונה בחזרה ובשמה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים בכבוד וינגו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבוט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך.

(בשיר השירים פ' ב. ה-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מון גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 כלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

- א.** כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)), וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות [במשך חודש ימים] עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות, ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.
- ב.** כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך יוכלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל מעלת "מזכה הרבים"), **וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**
- ג.** לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות [7] ציבור של 30 איש, **וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**